

Міністерство освіти і науки України

Тернопільська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат I-III ступенів

Тернопільської обласної ради

Н А К А З

«23» жовтня 2020 р.

м. Тернопіль

№ _____

Про підготовку та проведення

засідання педагогічної ради

На виконання плану роботи школи-інтернату на 2020/2021 навчальний рік

НАКАЗУЮ:

1. Провести 12.11.2018 року засідання педагогічної ради на тему: «Про стан роботи з превентивного виховання у школі-інтернаті».

2. Затвердити план проведення засідання педагогічної ради школи-інтернату (додаток 1).

3. Заступнику директора з навчально-виховної роботи Гуку І. В. та з виховної роботи Маніло О. В.:

3.1. Забезпечити участь педагогічних працівників у засіданні педагогічної ради 12.11.2020 року в онлайн-форматі;

3.2. Підготувати документи відповідно до плану проведення засідання педагогічної ради 12.11.2020 року;

3.3. Зміст наказу довести до відома педагогічних працівників до 26.10.2020 року.

4. Секретарю педагогічної ради Чупровській Г.В. оформити протокол засідання педагогічної ради відповідно до нормативних документів до 16.11.2020 року.

5. Контроль за виконанням наказу залишаю за собою.

Директор школи-інтернату

І. М. Смачило

наказом ознайомлені:

Гук І. В.

Маніло О. В.

Чупровська Г. В.

План

проведення засідання педагогічної ради Тернопільської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату I-III ступенів Тернопільської обласної ради 12.11.2020 р.

№ з/п	Зміст виступу	Відповідальний	Відмітки про виконання
1.	Виконання рішення попередньої педради	Директор І. М. Смачило	
2.	<p>«Про стан роботи з превентивного виховання у школі-інтернаті».</p> <p>2.1. Превентивність як складова виховання життєво компетентної особистості.</p> <p>2.2. Про стан превентивної роботи практичного психолога щодо захисту учнів школи-інтернату від сексуальних ризиків в мережі Інтернет.</p> <p>2.3. Виховання статевої культури підлітків з особливими освітніми потребами як засіб збереження здорового мікроклімату в учнівському середовищі.</p> <p>2.4. Про формування правової свідомості учнів з особливими освітніми потребами на уроках правознавства.</p> <p>2.5. Обмін досвідом роботи:</p> <p>Про використання інноваційних технологій у створенні безпечного освітнього середовища серед старшокласників школи-інтернату.</p> <p>Практика реалізації превентивного підходу у виховній роботі 6-Б класу.</p> <p>Про використання інтерактивних методів і прийомів у формування основ здорового способу життя в молодших школярів.</p>	<p>Заступник директора з виховної роботи Маніло О. В.</p> <p>Смачило А.В., практичний психолог.</p> <p>Домбровська Л.О., соціальний педагог.</p> <p>Новаковський А.А., вчитель правознавства.</p> <p>Єфимчук Л.А., вихователь 11-го класу.</p> <p>Перцак Н.В., вихователь 6-Б класу.</p> <p>Гуменна Т.Г., вихователь 3-Б класу.</p>	
3.	Про стан роботи з обліку продовження навчання (працевлаштування) випускників школи-інтернату 2020 року	Заступник директора з виховної роботи	

Тема засідання педагогічної ради: «Про стан роботи з превентивного виховання у школі-інтернаті»

Мета педради: актуалізація знань педагогів з проблеми превентивної освіти і виховання та спрямування їх на поглиблене розуміння пріоритетів і завдань, можливостей їх вирішення, формування системи партнерства та співробітництва з батьками і учнями, а також розвиток особистісних якостей, що мають сприяти професійному успіху.

Превентивність як складова виховання життєво компетентної особистості.

Маніло О.В.

Заступник директора з виховної роботи.

*Проростає у полі зернина.
Будем мати ми хліб на столі.
А до школи приходить дитина –
Це майбутній господар Землі.
Ти береш її зразу ж за руку
І крокуєш тернистим шляхом,
І стаєш їй учителем, другом,
А ще мамою й класним керівником.
Ну хіба ж є щось краще на світі,
Ніж прожити дитяче життя?
Їхні душі відчуть, зрозуміти,
Йй разом з ними іти в майбуття?!
(Тетяна Шубіна)*

Дитина – це цілий світ. Лише ставши дорослим, кожен з нас усвідомлює, на скільки цінне дитинство та як сильно залежить формування особистості від емоцій, які переживає дитина. Психологи вважають, що гра є грою, але наші відчуття та переживання в ній та ми самі завжди справжні. Озираючись в минуле та згадуючи своє дитинство, ми завжди знайдемо багато радісних спогадів, маленьких трагедій. І ми, вже дорослі, розуміємо, що цих маленьких, але насправді важливих для нас радостей могло бути значно більше, а трагедій, сліз, розчарувань можна було б уникнути. Дорослі інколи занадто швидко забувають чи не хочуть згадувати своє дитинство. Але ж насправді ми багато чого можемо зробити, щоб захистити дітей від несправедливості й жорстокості. На сьогодні захист прав дітей, забезпечення їхнього повноцінного розвитку – проблема національного рівня, яку необхідно вивчати, розглядати й розв'язувати різними способами.

Одним з найважливіших напрямів виховної роботи з дітьми та молоддю є превентивне виховання та профілактична робота з подолання злочинності серед неповнолітніх. Суть превентивного виховання полягає в комплексному цілеспрямованому впливі на особистість, формуванні здорового способу життя, виробленні імунітету до негативних впливів соціального оточення. Проблема превентивності завжди була і є пріоритетною в системі психолого-педагогічних, медичних, правових, соціальних досліджень у різних країнах світу. В Україні ця проблема набуває особливої гостроти, оскільки молодь

формується в складних соціально-культурних умовах економічних і політичних суперечностей, неврівноваженості соціальних процесів. Мета превентивного виховання полягає у розвитку почуття соціальної відповідальності підлітків за свою поведінку, сприяє не лише усвідомленню своїх прав, а й обов'язків. Підлітків легше застерегти від правопорушень, аніж потім поставити на правильний шлях.

Основними положеннями превентивного виховання є:

- дослідження фізіології дітей, проникнення у внутрішній світ підлітків та вивчення їхніх психологічних особливостей;
- спостереження за впливом спадковості, середовища;
- виховання соціальної спрямованості поведінки школяра;
- організація в сім'ї та школі профілактичних заходів з метою запобігання протиправній поведінці дітей;
- створення психолого-педагогічних умов для належного догляду за діяльністю підлітків.

Сьогодні неможливо вирішувати проблеми виховання, не враховуючи загального соціального фону. Статистика викликає тривогу: за останні 10 років зріс рівень дитячої злочинності. Близько 70 тисяч дітей і підлітків перебувають на обліку правоохоронних органів. У багатьох підлітків виникають або повна розгубленість перед сьогоденним і завтрашнім днем, або урвати від життя якомога більше і негайно. Не маючи можливості законним шляхом задовольняти свої потреби, багато підлітків починають добувати необхідні речі та продукти в міру своїх сил і можливостей, часто шляхом вчинення злочину. Неповнолітні беруть активну участь у рекеті, незаконному бізнесі й інших видах злочинної діяльності.

Загострення проблем сімейного неблагополуччя на загальному тлі убогості і постійної потреби, моральна і соціальна деградація, яка відбувається в сім'ях, призводить до вкрай негативних наслідків. Серед неповнолітніх з неблагонадійних сімей інтенсивність злочинності особливо висока. В основному, в цих сім'ях процвітають пияцтво, наркоманія, відсутні будь-які моральні устої, елементарна культура. Зрозуміло, що підвищення ефективності превентивного виховання можливе за умови забезпечення цілісної системи виховних впливів на неповнолітніх, підвищення теоретичного та методичного рівня знань педагогів і батьків з питань запобігання девіантній поведінці, налагодження гуманістичного управління діяльністю педагогічного колективу, пов'язаною з превентивним вихованням учнівської молоді.

Перед школою постає непросте питання виховання свідомого громадянина, людини, яка вільно сприймає та засвоює соціально-правові норми, історичні, національні, культурні традиції свого народу. Як сформувати в учнів свідомі, системні знання з права? Коли розпочати роботу: з перших днів шкільного навчання чи згодом? На думку О. Леонтьєва, особистість народжується двічі: вперше – у молодшому дошкільному віці, а вдруге – в підлітковому віці, коли виникає свідомо особистість.

Превентивна педагогіка (освіта і виховання) спрямована на формування і розвиток особистості, здатної керувати своєю поведінкою в системі небезпечних явищ. Місія превентивної педагогіки полягає в утвердженні здорового, безпечного способу життя, соціально-психологічному та соціально-правовому захисті дітей і молоді, попередженні правопорушень, негативної соціалізації, паління, вживання алкогольних напоїв, наркотичних речовин, ВІЛ/СНІДу та інших відхилень.

Як інноваційна галузь знань, превентивна педагогіка сприяє розробці теоретико-методологічних засад у концепції особистісно орієнтованого, гуманістичного підходу до особистості, в цілісності її соціальних статусів і ролей.

Мета превентивної педагогіки полягає у створенні умов для формування та виявлення в соціальному просторі сталої, безпечної, відповідальної поведінки дітей, на основі сформованості превентивного світогляду, імунітету, здатності до протидії негативним впливам соціального середовища групи та окремих осіб.

Об'єктом превентивної педагогіки є педагогічна діяльність, процес і його складові, що спрямовані на попередження та подолання негативних проявів у поведінці дітей і молоді.

Предмет превентивної педагогіки – закономірності, чинники, умови, зміст, форми і методи процесу педагогічної допомоги та підтримки особистості, що забезпечують вироблення імунітету до негативних явищ, уникнення дій, що не відповідають моральним і юридичним нормам суспільства, формування відповідальної поведінки, позитивного ставлення до життя.

Основні завдання превентивної педагогіки:

- створити умови для формування позитивних якостей особистості в процесі різноманітних видів соціальної, навчальної, розвивальної, трудової, позашкільної та інших видів діяльності на основі сприйняття духовному, інтелектуальному, морально-етичному, психічному, естетичному розвитку, формуванню здорового простору, способу культури життя, виробленню навичок безпечної поведінки, стійкості до негативних явищ;
- технологічно забезпечити превентивну діяльність, соціально та психологічно зорієнтовану на протидію залучення дітей і молоді в негативні ситуації;
- здійснювати освітньо-просвітницькі, консультативно-тренінгові заходи, сприяти вдосконаленню комплексної психолого-соціально-педагогічної допомоги;

- стимулювати неповнолітніх до здорового способу життя та позитивної соціальної інтеграції, сприяти валеологізації освітнього процесу, гармонізації життя і здоров'я;
- розвивати цінності здоров'я, духовності, законослухняної поведінки через технології навчання і виховання;
- розвивати свідоме ставлення батьків до виховання, захисту дітей.

Вчені зазначають, що превентивна педагогіка має стати «інтегративним джерелом комплексного цілеспрямованого впливу на особистість у процесі вироблення в неї імунітетів до негативних впливів соціального оточення, профілактики і корекції асоціальних проявів у поведінці і визначають превентивну педагогіку як «науку, яка покликана забезпечувати пізнавальні засади умов і факторів, що породжують соціальні відхилення, науковий аналіз природи, тенденцій, закономірностей відхилень поведінки, розробку системи заходів психолого-педагогічного, освітнього інформаційно-освітнього та організаційного характеру, спрямованих на формування позитивних соціальних установок, запобігання вживанню наркотичних речовин, відтворення суїцидів та формування навичок безпечних статевих стосунків».

Сутність понять і термінів превентивної педагогіки.

Термін латинського походження «превентивний» означає «запобіжний», «застережливий», «випереджувальний», а термін «профілактика» (від грец.) «попереджувальний». У сучасній психолого-педагогічній літературі ці поняття розглядаються як синоніми, оскільки вони відбивають особливості однієї й тієї самої реальності. Так, у спеціалізованих джерелах превентивну функцію називають також запобіжно-профілактичною, соціально-превентивною, часом її використовують як соціально-медичну. Але, якщо бути точним, то превентивне виховання є випереджальним, застережливим процесом, а профілактика – запобіжним, захисним, охоронним. Превентивність визначається як «спрямованість на запобігання негативних явищ», як «перетворення середовища ризиків на простір можливостей для самореалізації особистості дитини, що дає змогу значно підвищити ефективність виховної роботи, попередити поширення негативних явищ у дитячому і молодіжному середовищі». Превентивність розглядається нами як обов'язкова складова у сфері соціальної політики, а відповідно навчання, виховання, розвитку дітей – складова будь-якої соціально-педагогічної дії, оскільки превентивний процес істотно підсилює позитивний потенціал суб'єктів взаємодії. Таке розуміння передбачає створення в освітньому закладі умов для розвитку здібностей дитини, її саморозвитку, самовизначення та самореалізації.

Превенція – «процес попередження негативних явищ і станів особистості». Це не лише частина заходів, спрямованих на виявлення та усунення причин і умов правопорушень, а й система заходів виховної роботи, рис особистості школярів. Педагогічна превенція має розв'язати певні педагогічні та психологічні завдання, а саме: формування ціннісного ряду, способів соціалізації, стійкого ставлення до негативних явищ і негативних почуттів, подолання егоцентризму та розвиток емпатійних рис, формування гуманістичних і комунікативних якостей, адекватної самооцінки, самоконтролю та здатності до саморозвитку, розвиток критичності, соціальної адаптованості, індивідуальних механізмів долаття важких станів і переживань тощо.

Розрізняють три види превенції:

- первинна – дії, спрямовані на забезпечення життєвих умов попередження, поширення, несприятливого впливу негативних явищ, сприяння здоров'ю, розвитку духовності та моралі, інформації про вади небезпечної поведінки; вплив на особистість з метою попередження проявів небезпечної поведінки на ранніх стадіях відхилень (соціально-педагогічна, освітньо-виховна);
- вторинна – допомога та корекція: передбачає своєчасне виявлення «груп ризику» небезпечної поведінки, застосування до них комплексу лікувальних і виховних заходів (психолого-методична, медико-соціальна);
- третинна – реадаптація, реабілітація і ресоціалізація: застосування заходів, спрямованих на одужання хворого, попередження загострення хвороби (терапевтичні заходи та соціальна реабілітація).

Превенція є складовою загального освітнього процесу школи. Значення превенції, особливо ранньої, посилюється її гуманністю в системі заходів і засобів виховної роботи із запобігання впливу негативних явищ. Превентивна діяльність має бути комплексною, враховувати різні аспекти впливу на учнівську молодь:

- педагогічний аспект, що полягає у сформованості такої позиції особистості, яка конкретизується культурою цінностей, самоактуалізацією, свідомим вибором моделей просоціальної поведінки;
- соціальний аспект передбачає об'єднання зусиль суб'єктів превентивної діяльності на міжгалузевому рівні, спрямованих на узгоджену і своєчасну реалізацію попереджувальних заходів, нейтралізацію та поступове усунення детермінант, які викликають негативні прояви;
- психологічний аспект передбачає диференційований індивідуально-психологічний, статево-віковий підходи до виявлення генезису деструктивних проявів у поведінці особистості й розробку науково обґрунтованих програм соціалізації та корекції девіацій;
- правовий аспект полягає в охороні й захисті прав особистості, формуванні правової культури.

Головними завданнями превентивного виховання можна визначити:

- створення умов для формування позитивних якостей особистості у процесі різних видів трудової, навчальної, позашкільної та іншої діяльності;
- забезпечення соціально-психологічної діяльності, педагогічно-зорієнтованої на запобігання втягуванню дітей і молоді в різні протизаконні ситуації;
- надання комплексної психолого-педагогічної та медико-соціальної допомоги тим неповнолітнім, які її потребують;
- забезпечення адекватної соціальної реабілітації неповнолітніх, які вчинили протиправні дії чи зловживають психоактивними речовинами;
- стимулювання неповнолітніх дотримуватися здорового способу життя;
- сприяння виробленню інтегрованих міждисциплінарних підходів до підготовки спеціалістів (педагогів, психологів, медиків, соціологів, юристів, соціальних працівників), навчання батьків тощо;
- об'єднання зусиль, різних суб'єктів превентивної роботи.

Найголовнішим принципом здійснення превентивної діяльності є принцип – «НЕ ЗАШКОДЬ». Сучасний педагог має знати й уміти визначити

реальний рівень духовного, соціального, психічного, фізичного розвитку учнів класу, прогнозувати результат своєї діяльності, яка б забезпечила особистісне зростання вихованців. Вважаю, що компетентність щодо формування основ здорового способу життя учнів є невід'ємною складовою загальної професійної підготовки сучасного вчителя. При цьому важливу роль відіграє власна настанова класного керівника і вихователя з питань здорового способу життя.

При опитуванні учнів 8-12 класів виявилось, що серед факторів, які найбільше впливають на свідомий вибір людиною власного способу життя, є приклад дорослих обрали 73% опитаних учнів, 42% - спосіб життя друзів, 38% відмітили впливовість виховних заходів у школі-інтернаті (це дуже приємно), а 20% вважають дієвою пропаганду здорового способу життя через рекламу в ЗМІ. Таким чином, учні підтверджують, що значна роль у формуванні основ здорового способу життя належить саме виховній роботі у школі-інтернаті та класному керівнику і вихователю, які її здійснює і має бути прикладом людини з високим рівнем здоров'язбережувальної компетенції.

Серед форм превентивної роботи учнями були названі бесіди, тренінги, зустрічі з фахівцями, квести, конкурси, ділові ігри. Учні зазначили, що це відбувається на уроках основ здоров'я та під час виховних заходів у класах і загальношкільних.

Системність превентивного виховання забезпечується саме завдяки застосуванню методів оцінки ефективності кожного проведеного превентивного заходу та внесення відповідних коректив у подальшу роботу. Це передбачає наявність у класного керівника і вихователя спеціальних навичок і вмій аналізувати, робити висновки, вносити зміни у плани. Важливо пам'ятати, що будь-яка превентивна виховна робота передусім повинна мати інтегрований ґатунок, тобто гармонійно поєднуватися з усіма іншими напрямками освітнього процесу. Школа та педагог, як безпосередній організатор педагогічного процесу, мають забезпечити реалізацію превентивного виховання, як одного з пріоритетних напрямів виховної роботи школи. Підвищенню ефективності такої роботи закладу сприяє активна підтримка батьківської громадськості, гармонійне поєднання виховного впливу сім'ї і школи. Так, за даними Державного інституту проблем сім'ї та молоді, відповіді батьків на запитання, наскільки сім'я в українському суспільстві здатна повноцінно здійснювати виховання дітей, розподілилися таким чином: повністю здатна – 17% скоріше здатна, ніж не здатна – 39%, скоріше не здатна, ніж здатна – 27%, повністю не здатна – 9%, важко відповісти – 8%. Наукові дослідження засвідчили, що більша половина батьків зізнаються, що їм бракує педагогічного кругозору, знань навичок і вмій для виховання дітей.

Серед проблем, які зазначають батьки, такі:

- майже 70% безпорадні перед негативною поведінкою дітей;
- понад 80% батьків мало що можуть сказати про розвиток своїх дітей, про їхні емоційні, психічні якості;
- понад 30% не можуть вказати, чим цікавляться їхні діти, які зміни відбуваються у їхньому розвитку;
- лише 70% батьків визначають свою повну відповідальність за навчання та поведінку дітей, не посилаючись на школу й суспільство;

- майже чверть батьків вважають, що виховувати дітей мають і школа і сім'я, і суспільство, тому відповідальність за їхню поведінку, - зокрема правопорушення, слід розподіляти порівну;

- понад 5% батьків взагалі знімають з себе відповідальність за виховання своїх дітей. Можна констатувати, що майже понад 40% батьків визнають свою неспроможність у виховній сфері.

Однак превентивна діяльність не може бути високоефективною, якщо відсутній контакт школи з батьками, бо сім'я – основна ланка формування установок дітей. Тому в розбудові виховних систем шкіл реформування підструктури взаємин з батьками є вкрай важливим. Батьків необхідно орієнтувати на виховання в дитини морально-етичних, гігієнічних навичок.

Таким чином, ефективна превентивна просвітницька робота базується на спільних діях педагогічних працівників (у першу чергу – класних керівників і вихователів), практичних психологів, соціальних педагогів, батьків.

Організація та здійснення превентивної освіти підпорядковується основній і надто важливій меті: виховання в учнів почуття відповідальності за стан власного здоров'я та власну поведінку.

У ході проведення профілактичних заходів учні мають засвоїти:

- правила міжособистісного спілкування
- можливі наслідки ризикованої поведінки
- нормативно-правові та соціально-психологічні аспекти небезпечної поведінки
- особистісно значущі переваги здорового способу життя.

Сучасний світ уже створив портрет людини майбутнього: полікультурна, інтелектуальна, фізично здорова особистість з розвиненими почуттями, пізнавальними потребами, діяльнісними якостями, здатна отримувати глибокі знання, професійні навички, вільно орієнтуватися, самореалізовуватися, саморозвиватися і самостійно приймати правильні, морально-відповідальні рішення в умовах постійних змін. Така людина повинна особистісно зростати й у стінах освітнього закладу, тому функція школи полягає вже не тільки у навчанні й вихованні молодого покоління, але й його соціалізації, формуванні життєвої компетентності, розвитку соціально значимих якостей. Аналогічні завдання ставлять перед собою українські освітяни, тож пріоритетним нині є формування в учнів ключових компетентностей, яких кожен потребує для особистої реалізації, розвитку, активної громадянської позиції, соціальної інклюзії та працевлаштування і які здатні забезпечити життєвий успіх молоді у суспільстві. Особливо важливо формувати в учнів «життєву компетентність», зміст якої пояснюють так: «Знання, вміння, життєвий досвід особистості, її життєтворчі здатності, необхідні для розв'язання життєвих завдань і продуктивного здійснення життя як індивідуального життєвого проєкту. Життєва компетентність передбачає свідоме і несвідоме ставлення до виконання особистістю її життєвих і соціальних ролей, вона пов'язана із самовдосконаленням людини». Якщо стисліше, то життєва компетентність – це здатність людини вирішувати життєві проблеми. Це поняття містить у собі основні характеристики тих компетентностей, над формуванням котрих належить працювати педагогам нині і вони є, по суті, її складовими. Яке ж місце у контексті формування життєво компетентної особистості

посідають превентивність, превентивне виховання. Варто пригадати їхнє визначення. Превентивне виховання – керована діяльність, що забезпечує теоретичну й практичну реалізацію заходів превентивного характеру, спрямованих на попередження, подолання відхилень у поведінці школярів і запобігання розвитку різних форм їх асоціальної, аморальної поведінки, а саме:

- правопорушень (схильності до агресій, крадіжок, брехні та інших вад, що можуть призвести до кримінальних дій);
- екологічної брутальності та егоцентризму (ставлення до навколишнього середовища як до засобу і сировини для задоволення власних потреб);
- шкідливих звичок (алкоголізму, наркоманії, куріння, токсикоманії);
- статевих порушень (статевої розпусти, статевого насильства, наслідком яких можуть бути венеричні захворювання, ВІЛ/СНІД тощо).
- важких психологічних і психічних станів та їх наслідків (депресії, суїциду, акцентування та загострення психопатичних тенденцій тощо).

Слід додати, що деструктивно впливає на життя молодого покоління залежність від азартних ігор, віртуальних розваг та Інтернету, а значить, необхідно вживати попереджувальних заходів щодо запобігання їхнього негативного впливу.

Превентивне виховання і передбачає розвиток особистісних ресурсів молоді, їхньої життєвої компетентності, вироблення адаптивної стратегії поведінки, а відтак тісно пов'язане з формуванням інформаційно-цифрових, соціальних і громадянських компетентностей, групи компетентностей «Екологічна культура і здорове життя» тощо, що випливає з їхнього змісту. Розвиток життєвої компетентності вимагає використання освітніх технологій, що активізують учнів: не передавати їм абстрактну, готову інформацію, відірвану від життя, а формувати на основі знань і їхнього досвіду вміння діяти. Тому перспективним є впровадження інноваційних, зокрема інтерактивних, технологій, ігрових методик. Всі учасники виступають у ролі творця, а не виконавця чужої волі, учні осягають і засвоюють духовні цінності, вчаться соціально взаємодіяти, застосовувати набуті знання на практиці, критично мислити, що забезпечує їхню високу пізнавальну активність, а педагогу допомагає створити атмосферу співробітництва, творчої взаємодії, що надто важливо, коли йдеться про заходи превентивного напрямку. Їх успішність залежить від:

- підбору змісту, джерел, методів, прийомів залежно від вікових особливостей учнів;

- врахування індивідуального досвіду школярів, їх позиції;
- такту педагога, його поваги до особистості;
- вивчення результатів виховного впливу, коригування діяльності у випадку потреби.

Забезпечують активну участь і взаємодію учнів один з одним і педагогом робота в групах, інтерактивні презентації, дискусії, мозкові штурми, рольові ігри, аналіз історій, ситуацій, виконання проєктів. Ці види роботи можна застосовувати автономно, або поєднувати їх під час тренінгів, годин спілкування, і навіть проведення самопідготовки, та інших заходів. Теми і підбір матеріалу пов'язуються з реальними проблемами, життям молоді. Інколи тему підкидає щойно одержана інформація або свіжий випадок. Не буде перебільшенням, якщо зазначимо, що у нашому навчальному закладі й

у кожному класі зокрема реалізується комплекс заходів, метою котрих є набуття вихованцями досвіду моральних і правових стосунків, попередження ситуацій їх соціальної дезадаптації, антигромадської поведінки, навичок здорового способу життя.

Робота у напрямі превентивного виховання полягає у формуванні в учнів високих моральних якостей, які є головним чинником вибору способів поведінки, адже він має здійснюватись на основі морально-правових знань, уявлень, поглядів, переконань, почуттів, які склались у нашому суспільстві і становлять суспільну свідомість, що справляє вирішальний вплив на формування в учнів моральних почуттів, які регулювали б їхню поведінку: почуття законності обраної мети, правомірності шляхів і засобів їх реалізації, справедливості, відповідальності тощо. Отож превентивне виховання тісно пов'язане з правовиховною роботою, зокрема з формуванням правової культури школярів.

Для вироблення антидевіантного імунітету, попередження проявів антигромадської поведінки сприяють ситуативні завдання, які допомагають засвоєнню учнями правових знань, його практичному застосуванню до аналізу реальних майбутніх подій і явищ. Крім того, для розширення й поглиблення правових знань, набуття навичок правової поведінки, а відтак для формування правової свідомості використовується будь-яка слушна нагода, ситуація, в яку потрапляє учень. Запам'ятовуються вихованцям закладу, спонукають до роздумів, аналізу вчинків зустрічі з працівниками поліції. У поточному навчальному році такі зустрічі поки що не відбувалися через пандемію. Надзвичайно актуальною проблемою є формування здорового способу життя, попередження виникнення шкідливих звичок. Досвід показує, необхідну інформацію учні одержують на таких заходах:

- «Здоров'я і шкідливі звички»;
- «За життя без наркотиків»;
- «Падіння моралі. Небезпечні наслідки для майбутнього життя»;
- «СНІД. Правда та міфи»;
- «Алкоголь чи успішне життя: вирішуй сам»;
- «Безпека в Інтернеті»;
- «Все у твоїх руках!»;
- «Зроби правильний вибір!».

Необхідною і важливою частиною превентивного виховання є індивідуальна робота з учнями, зокрема з так званої «групи ризику».

Рівень сформованості життєвої компетентності визначає готовність учня до свідомого творення власного життя, яке передбачає розробку життєвої стратегії й життєвого шляху, а факторами, що впливають на цей процес, є

заходи превенції, зокрема підвищення правової культури і набуття навичок здорового способу життя, що впливають на свідомість, почуття й волю молодого покоління для попередження антисоціальних й антигромадських проявів. Учні мають зрозуміти, що правильна й відповідальна поведінка – основний спосіб збереження власного здоров'я – як основи щасливого подальшого життя.

Колектив – єдиний організм, де кожен школяр – яскрава індивідуальність. Можливо, слід замислитися над словами Я. Корчака: «Що більше в дитині волі, то менше необхідності в покаранні. А що більше похвал, то менше покарань». Якими сформуємо дітей фізично, морально – таке суспільство й матимемо. «Діти – живі квіти землі», - зазначав М. Горький. І як кожній квітці потрібні погодні умови для цвітіння, так і нашим дітям потрібно створити умови для їхнього повноцінного життя, розкриття талантів і здібностей. Наші діти – майбутні громадяни України. Майбутнє дітей залежить від нас, наше майбутнє – від них. Тому потрібно працювати так, щоб наші діти почували себе корисними суспільству й були щасливі.

Рішення педради від 12.11.2020 року

1. Заступнику директора з виховної роботи Маніло О.В.:

1.1. з 16 листопада 2020 року посилити контроль за виконанням режиму дня у школі-інтернаті та проведенням превентивних заходів.

1.2. До 25.05.2021 року проаналізувати стан роботи щодо попередження правопорушень і шкідливих звичок серед учнів школи-інтернату і висвітлити це питання у звіті директора.

1.3. До 10.04.2021 року заслухати на Раді профілактики правопорушень звіт практичного психолога про стан превентивної освіти старшокласників.

2. Практичному психологу і соціальному педагогу:

2.1. Активізувати роботу в освітньому процесі з формування в учнів життєвих навичок, що сприяють здоровому способу життя (ефективність спілкування; співчуття; розв'язання конфліктів; поведінки в умовах тиску, погроз; робота в команді, співробітництво; самоусвідомлення, самооцінювання та самоконтроль; аналізу проблем і прийняття рішень; визначення життєвих цілей та програм; мотивації успіху та тренування волі). (Постійно).

2.2. До 10 січня 2021 року розробити та впровадити індикатори (критерії та показники) позитивного впливу класних колективів на девіантність та дезадаптованість у поведінці учнів.

2.3. Систематично проводити роботу зі створення безпечного освітнього середовища у школі-інтернаті. (Постійно).

2.4. Продовжувати систематично проводити індивідуальну роботу та здійснювати соціально-педагогічний патронаж учнів групи ризику. (Постійно).

2.5. Проводити просвітницько-консультативну превентивну роботу з батьками. (Постійно).

3. Класним керівникам і вихователям:

3.1. Посилити контроль за відвідуванням учнями уроків і позакласних занять. (Постійно).

3.2. Своєчасно виявляти сім'ї, у яких діти зазнали різних форм насильства та повідомляти про ці випадки дирекції школи-інтернату. (Постійно).

3.3. Не допускати випадків різного роду насильства, образ, недбалого та жорстокого поводження з дітьми. (Постійно).

3.4. Систематично проводити різні форми роботи з формування в учнів правової свідомості, основ здорового способу життя та попередження шкідливих звичок і правопорушень. (Постійно).

3.5. Формувати навички розв'язання конфліктів у дитячому колективі мирним шляхом. (Постійно).

3.6. Підтримувати постійний контакт з батьками, надавати їм педагогічну допомогу, яка б сприяла підвищенню рівня їх виховної культури. (Постійно).

4. Педагогу-організатору Грім А.Б. активізувати роботу учнівського самоврядування з питання превентивного виховання та залучення учнів до активної участі у житті школи. (З 16.11.2020 року).

5. Головам методичних об'єднань класних керівників і вихователів до кінця навчального року систематизувати досвід роботи з превентивного виховання для використання його педагогічними працівниками школи-інтернату. (До 30.05.2020 року).

6. Усім учасникам освітнього процесу строго дотримуватися встановлених правил протиепідемічної безпеки на період карантину. (На період карантину).